

Nghe mu^on đ^on th^o

Tác Giả: T^o Phong T^on

Thứ Năm, 27 Tháng 5 Năm 2010 12:52

H^oi nh^o, nh^o tôi có cái máy hát đĩa nh^oa và m^ot ch^ong đĩa l^on nh^o đ^o lo^oi. Đĩa nh^o th^ong màu đen, đ^ong kính ch^ong m^ot gang tay là tần nh^oc.

Đĩa l^on đ^o màu s^oc xanh, đ^o, vàng, cam, đ^ong kính ch^ong gang r^oi là đĩa tu^ong c^oi l^ong. M^oi l^on hát thì cha tôi b^o b^on c^oc pin Con Ó b^o ch^ong vào máy, m^o n^op máy ra, g^on cái đĩa vô, đ^o cây kim vào đ^ong rãnh ngoài cùng c^oa cái đĩa r^oi nh^on nút là máy hát l^on ông ^ong, âm thanh c^oc rõ, c^oc hay.

Bà ngo^oi tôi thích nghe tu^ong c^oi l^ong Tuy^ot Tình Ca l^om, h^o có m^ot bà ngo^oi tôi thì y nh^o r^ong trong nhà, máy hát tu^ong này. Tu^ong còn có m^ot tên khác “bình dân h^oc v^o” h^on là “Ông Cò qu^on 9,” kêu theo tên nhân v^ot ông Cò (C^onh sát tr^ong qu^on 9) do c^o ngh^o sĩ Út Trà Ôn th^o đi^on. Ngh^o sĩ B^och Tuy^ot đóng vai Lê Th^o Tr^ong An - đ^oa con gái th^ot l^oc c^oa ông Cò. Nghe nói tu^ong này đ^oc trình đi^on trên sân kh^ou D^o Lý H^ong kho^ong năm 1965.

Lúc đó, tôi “b^o nghe” c^oi l^ong ch^o không ph^oi “đ^oc nghe,” thành th^o tôi không hi^ou m^oy v^o các nhân v^ot trong tu^ong, không hi^ou t^oi sao bà giáo Lan (v^o bé ông Cò) không đi l^oy ch^ong khác ph^oc cho r^oi. Tôi l^oi nh^o “^on t^ong” nh^ot cái gi^ong chanh chua, the thé và đ^oy ch^ot h^om t^on c^oa bà Sa lúc bà đi đánh ghen và b^ot qu^o tang ch^ong bà đang tò tí v^oi cô nhân tình tr^o: “Ông th^oa phát l^oi đâu r^oi? ^ong đâu r^oi, ^ong đây nè” (n^om đ^ou ông ch^ong l^oi ra), “Ông th^oa phát l^oi, nh^o ông l^op vì b^ong...” Cho đ^on t^on nh^ong năm 90, tôi ch^ong hi^ou ch^oc v^o “th^oa phát l^oi” là đ^o làm cái gi^ong gi^o.

Sau ngày 30 tháng 4, 1975, tôi l^oi th^oy “cán b^o cách m^ong” ^o quê tôi ch^on đ^ong đ^o c^ot tóc dài, r^oc qu^on ^ong loe và áo s^o mi bó chim cò c^oa thanh niên thành ph^o. Qu^on Jean b^o coi là “đ^o M^o,” “tàn đ^o c^oa M^o-Ng^oy,” c^om dùng. Thay vào đó, t^o cán b^o đ^on dân đ^ou đi^on qu^on ^ong túm màu xanh lá cây may b^ong v^oi ni-lông dù, áo s^o mi v^oi xanh hay nguyên b^o bà ba đen và dép râu. Cá bi^ot, có ông Ba Linh gi^o ch^oc v^o cao trong chính quy^on m^oi nh^ong đi làm luôn luôn m^oc b^o qu^on áo bà ba đen b^ong v^oi th^ong và đi chân đ^ot.

Nh^ong năm 80, thiên h^o quê tôi l^oi rùng rùng r^o nhau may qu^on tây ki^ou phía trên thì ôm đùi, phía đ^oi ^ong thì r^ong loe ra, kêu là qu^on ^ong “pát.” Đ^on kho^ong năm 1995 tr^o v^o sau, đâu đâu cũng th^oy ng^oi ta “ch^oi” qu^on Jean ^ong “pát” đ^oy đ^ong. Ôi thôi, “tàn đ^o c^oa M^o-Ng^oy” nhan nh^on kh^op “hang cùng ngõ h^om” quê tôi.

Tôi còn nh^o trong tu^ong c^oi l^ong cách m^ong tên “Khách S^on Hào Hoa” gì đó, tu^on nào cũng phát trên ti vi, trên sóng phát thanh, có nhân v^ot cách m^ong nh^oc đ^on “ca sĩ phòng trà” v^oi hàm ý chê bai là h^ong gái “bán bông.” T^ot nhiên, Vi^ot Nam lúc đó không có cái phòng trà nào. Sau m^oy ch^oc năm, bây gi^o tôi th^oy “ngôi sao ca nh^oc,” “th^on t^ong gi^oi tr^o,” “ngh^o sĩ ^ou tú,” “m^om non đang lên,” v.v... toàn bi^ou đi^on trong phòng trà không hà. Còn đ^ot Sài Gòn thì s^o l^ong phòng trà (có gi^oy phép h^on hoi) đ^om m^ot ngh^o.

H^oi tr^oc, cũng th^oi “tàn đ^o c^oa M^o-Ng^oy,” đâu có thi hoa h^ou nhi^ou nh^o bây gi^o. Tôi có quen v^oi m^oy anh ch^o “văn công gi^oi phóng” l^on tu^oi, k^o cho tôi nghe r^ong m^oy anh ch^o lên sân kh^ou đ^oc ph^o bi^on nguyên t^oc b^ot di b^ot đ^och là khi bi^ou đi^on không đ^oc xoay mông v^o phía khán gi^o (dù ăn m^oc r^ot kín đáo và kín mít). Trong lúc đi^on, ngh^o sĩ nào đi^on h^ong quá mà quên “nguyên t^oc” thì l^op t^oc b^o phê bình, ki^om đi^om là t^o cách “đ^oi tr^oy,” “khiêu dâm.” Gi^o thì ôi thôi, lên sân kh^ou bi^ou đi^on, ch^ong nh^ong xoay mông ra khán gi^o mà còn ăn m^oc h^o hang đ^on m^oc không th^o h^on đ^oc. Th^om chí còn gây nên cu^oc tranh lu^on t^on nhi^ou gi^oy m^oc báo chí là: Ca sĩ H^o Qu^onh H^ong: H^o bao nhiêu là v^oa?

ở tr^ong h^oc, lúc nh^o chúng tôi đ^oc giáo đ^oc “đ^o th^oc, bài phong” là thành tích, “th^ong l^oi c^oa dân t^oc ta.” Nghe nói, đình chùa, mi^ou m^oo là “mê tín đ^o đoan” c^on ph^oi xóa b^o. Quê tôi có cái đình th^o th^on b^on m^ong c^oa làng, t^oc kêu là Đình Ông B^on, b^o chính quy^on cách m^ong “tr^ong đ^ong” g^on h^ot đ^on tích chánh đ^on làm hai l^op h^oc 8 và 9. Tr^oc đó, trong đình ch^o có t^ong “h^oc đ^ong trên l^ong quy” thôi, sau khi có l^op h^oc ch^om ch^o trong đình, trên l^ong h^oc th^ong xuyên có thêm đ^oa h^oc trò ng^oi. T^oi nghi^op con quy b^o “hai t^ong áp b^oc.”

“Tàn đ^o th^oc dân phong ki^on” còn b^o đ^op s^och b^ong cách b^o h^ot các tên tr^ong Ti^ou h^oc, Trung h^oc, các danh hi^ou Tú Tài, C^o nhân đi, thay vào đó b^ong tên tr^ong c^op 1, c^op 2, c^op 3, còn đ^oi h^oc th^ong b^o g^oi đùa b^ong “c^op 4.” H^oc xong ra r^oi thôi, ch^ong có danh hi^ou gì h^ot. Đ^on kho^ong năm 1991 tr^o v^o sau thì “th^oc dân phong ki^on” “đ^oi m^o s^ong đ^oy,” tr^ong Ti^ou h^oc, Trung h^oc, các cô Tú, c^ou C^o đầu đầu cũng có. L^oi còn thêm cái màn làm l^o t^ot nghi^op b^ot bu^oc ph^oi m^oc b^o đ^o dài lòng thòng màu đen, màu xanh đ^ong đ^om hay màu đ^o ké, đ^oi cái mũ cùng màu áo hình vuông vuông có c^ong dây dài lòng thòng, ki^ou gi^ong m^oy ông quan Tòa trong phim “Ba Ng^oi Lính Ng^o Lâm” c^oa Pháp quá ch^ong.

Tôi th^om trách sao mình không sinh ra mu^on ch^ong ch^oc năm đ^o lúc t^ot nghi^op cũng m^oc b^o đ^o lòng thòng đó ch^op hình “gi^oi quy^ot khâu oai.”

Đùng m^ot cái, m^oy năm g^on đây, tôi l^oi th^oy “cán b^o ta” xây chùa r^on r^on, “phát pháo đ^ou tiên” ph^oi k^o đ^on “Đ^oi Nam Qu^oc T^o” c^oa đ^oi gia Dũng Lò Vôi ở Bình Đ^ong n^oi ti^ong trong và ngoài n^oc v^oi “thành tích” đ^o t^ong Ph^ot Thích Ca, vua Hùng và ông H^o Chí Minh vào chung m^ot ch^o. Nghe “giang h^o đ^on đ^oi,” đ^oi gia Dũng Lò Vôi tên th^ot là Hu^onh Phi Dũng, nguyên đ^oi bi^ou Qu^oc H^oi, bà con gì đó v^oi ông Nguy^on Minh Tri^ot (?).

Cách đây m^oy năm, cán b^o công ch^oc vô cùng vui m^ong khi đ^oc Nhà n^oc ta cho phép ngh^o ngày gi^o t^o Hùng V^ong. V^oa r^oi, nguyên dân các v^o lãnh đ^oo t^o trên còn chỉ ngân sách đ^o t^o ch^oc và tham gia cúng t^o Hùng V^ong r^om r^o. Th^ot là phúc cho dân ta quá, sau m^oy ch^oc năm dài toàn th^o ai đâu không, gi^ong^oi dân Vi^ot m^oi đ^oc chính th^oc th^o cúng l^oi ông T^o Hùng V^ong c^oa mình, công khai quay v^o ngu^on c^oi.

Sáng nay, đ^oc báo Ti^on Phong ngày 23 tháng 5, 2010 th^oy báo ta “ch^oi” nguyên hàng tit th^ot gi^ot gân: “TPHCM: L^op 5 văn phòng Th^oa Phát L^oi đ^ou tiên t^oi Vi^ot Nam” đ^oy h^onh đ^on nh^o m^ot “phát ki^on vĩ đ^oi,” mà tôi t^ong ch^ong nh^o “báo ta” đăng thông tin Christopher Columbus v^oa tìm ra Châu M^o v^oy.

Nghe mu n đ n th 

T c Gi #7843;: T  Phong T n

Th #7913; N #259;m, 27 Th #225;ng 5 N #259;m 2010 12:52

Theo T n Phong, ngày 21 tháng 5, 2010, S  T  Pháp thành phố HCM trao quyết định thành lập và gi y đăng ký kinh doanh cho 5 văn phòng Thừa Phát L i đầu tiên tại TPHCM và trên phạm vi c  nước. Chức năng quy định t i gi y đăng ký kinh doanh, các văn phòng Thừa Phát L i được phép t ng đ t theo y u cầu của tòa án hoặc c  quan thi hành án dân s , lập vi b ng (ghi nh n s  ki n, hành vi được dùng làm ch ng c  trong xét xử và trong các quan hệ pháp lý khác); xác minh đ u ki n thi hành án theo y u cầu của đ  ng s ; tr c tiếp t  chức thi hành các bản án, quyết định của Tòa án theo y u cầu của đ  ng s ...

Ch  “đầu tiên” và ch  “c  nước” được nh n m nh bằng cách lập đi lập l i. T  ng gì, cái v  “th a phát l i” này   Việt Nam nó đã có t  năm 1965 tr  v  trước r i m y cha n i, cũ rích hà, nói “đầu tiên   Việt Nam” nghe mà m c c  mu n ch t. C a người ta có s n, t  đ ng đi phá s p, r i bây giờ đi nh t l i đ ng lên, r i v  ng c t  hào là “thành t u,” nghe thi t mu n đ n th  luôn á!